



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Karla Šemíka ve věci

žalobce: **Ing. T. W.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nevyřídil zcela jeho žádost ze dne 15. 2. 2019 (dále jen jako „žádost“) podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „InfZ“) a neposkytl mu všechny požadované informace, a proto navrhl, aby soud vydal rozsudek, kterým uloží žalovanému vydat do patnácti dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o žádosti žalobce o poskytnutí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

informací ze dne 15. 2. 2019 a uloží žalovanému zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Dotyčnou žádostí žalobce požadoval poskytnout sdělení, 1. zda žalovaný vyřizoval žádost podle § 175 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) o přešetření způsobu vyřízení stížnosti z 18. 10. 2016 podané JUDr. J. W. u Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu, 2. pod jakým číslem jednacím/spisovou značkou byla tato žádost vyřizována, 3. které úřední osoby byly pověřeny vyřizováním této žádosti, 4. kdy byla tato žádost žalovanému doručena, 5. k jakým závěrům dospěl žalovaný ohledně formálních otázek postupu podřízeného správního orgánu při vyřizování stížnosti, 6. k jakým závěrům dospěl žalovaný ohledně podstaty a důvodnosti stížnosti a 7. jaká opatření v souvislosti s vyřízením žádosti žalovaný přijal (dále vše jen jako „informace“).

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že dotyčnou žádostí požadoval u žalovaného dle InfZ výše uvedenou informaci. Dále žalobce uvedl, že následně obdržel přípis žalovaného ze dne 13. 3. 2019, č. j. KUUK/35745/2019/UPS-5, který obsahuje informace k bodům 1, 2, 3 a 7 žádosti o informace. Přípis dále obsahuje dle žalobce neúplnou informaci k bodu 4 žádosti a neobsahuje vyžádané informace k bodům 5 a 6 žádosti. Proti postupu žalovaného podal žalobce dne 15. 3. 2019 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ (dále jen jako „stížnost dle InfZ“). Přesto k vyřízení žádosti ani vyřízení stížnosti dle InfZ nedošlo. Nečinnost žalovaného spočívá dle žalobce v tom, že v zákonné lhůtě zcela nevyřídil žalobcovu žádost o informace, když k bodu 4 žádosti, v němž se žalobce tázal na datum, kdy mu byla/y doručena/y žádost/i podle § 175 odst. 7 správního řádu, uvedl žalovaný pouze jediné datum, a to 22. 6. 2017, kdy obdržel složku stavebního úřadu. Žalobce má důvod se domnívat, že další žádost, resp. její doplnění obdržel ještě po tomto datu. K bodům 5 a 6 žádosti, v nichž se žalobce tázal na to, k jakým závěrům dospěl žalovaný ohledně formálních otázek postupu podřízeného správního orgánu při vyřizování stížnosti a ohledně podstaty a důvodnosti stížnosti, uvedl žalovaný, že v jeho sdělení ze dne 19. 10. 2017, kterým byla žádost § 175 odst. 7 správního řádu vyřízena, se uvádí, že „zpětně prověřit dostatečnost šetření, která stavební úřad provedl ... není v současnosti možné“. Tím informace nebyla poskytnuta, současně ale žalovaný nevyjádřil jednoznačně vůli informaci neposkytnout. Podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) InfZ měl dle žalobce žalovaný o žádosti o informace rozhodnout ve lhůtě 15 dnů od jejího doručení, a to buď tak, že žádosti vyhoví, nebo že vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Lhůta k vyřízení žádosti, opravené podáním ze dne 27. 2. 2019, dle žaloby žalovanému uplynula 14. 3. 2019, dosud ale k vyřízení nedošlo. Dále žalobce uvedl, že stížnost dle InfZ měl žalovaný předložit do 7 dnů nadřízenému orgánu (dle § 16a odst. 5 InfZ) a nadřízený orgán o stížnosti dle InfZ rozhodnout do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena (dle § 16a odst. 8 InfZ). Dle žaloby nejpozději do 9. 4. 2019 mělo dojít k vyřízení stížnosti dle InfZ, dosud se tak ovšem nestalo. Dle žaloby tak došlo ke zkrácení žalobce na jeho veřejném subjektivním právu na informace nečinností žalovaného, resp. i nečinností nadřízeného orgánu při rozhodování o stížnosti dle InfZ, když žalovaný je dle § 2 odst. 1 InfZ jakožto orgán územního samosprávného celku povinným subjektem podle InfZ. Žalobce dle žaloby vyčerpal prostředky k ochraně před nečinností, když podal neúspěšně stížnost dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. Dle žaloby se tak musí žalobce domáhat ochrany před nečinností při vyřizování vlastní žádosti o poskytování informací dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ans 15/2009-56.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že žaloba je podle něj nedůvodná, když podle žalovaného na žádost o informace reagoval přípisem ze dne 13. 3. 2019, kterým žádost o informaci vyřídil. Dle žalovaného následně podal žalobce stížnost dle InfZ dne 15. 3. 2019, když dle žalobce nebyly vyřízeny body 5 a 6 žádosti s tím, že o této stížnosti rozhodl nadřízený orgán, tj. Ministerstvo pro místní rozvoj, dne 11. 4. 2019 tak, že postup žalovaného při vyřizování stížnosti potvrdil. Dále žalovaný uvedl, že čtená další podání žalobce nebyla předmětem žádosti. S ohledem na skutečnost, že žalobce uplatňuje u žalovaného značná množství podání, vyzval žalovaný žalobce k upřesnění žádosti o informace s tím, že žalovaný na základě tohoto doplnění informace žalobce poskytl, když jiné informace k dalším podáním nepožadoval. Taková tvrzení v žalobě jsou pak nedůvodná stejně jako skutečnost, že by žalovaný nevyřídil body 5 a 6 žádosti, když správnost postupu žalovaného potvrdilo i Ministerstvo pro místní rozvoj. Dle žalovaného pak nesouhlas žalobce s obsahem sdělení nelze řešit přes InfZ. Žalovaný tak ve věci není nečinný, když žádost o informaci vyřídil. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

Replika žalobce

4. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného zrekapituloval skutečnosti uvedené v žalobě a dále doplnil, že mu dne 11. 4. 2019 došlo rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj, kterým potvrdilo postup žalovaného. Dle žalobce je pak hlavní spornou otázkou vyřízení žádosti dle bodu 5 a 6 žádosti o informace s tím, že dle žalobce se musí při přešetření způsobu vyřízení stížnosti zabývat otázkami podstaty a důvodnosti stížnosti, takové informace však žalobce neobdržel. Žalovaný pak dle žalobce považuje za závěr o přešetření stížnosti dle § 175 odst. 7 správního řádu úvahu, že takové přešetření již není možné, v čemž vidí žalobce logický rozpor, protože když přešetření není možné, nemohlo být ani provedeno, tedy nemohly být z něj učiněny ani závěry. Pokud se přešetření neprovede, nelze ani činit závěry ohledně formálních otázek postupu podřízeného orgánu při vyřizování stížnosti. Dále žalobce namítl, že rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj není soud vázán. Dále žalobce svou repliku doplnil tak, že uvedl, že předmětem stížnosti dle bodu 1 žádosti o informace byl nedostatečný způsob, kterým byly stavebním úřadem prošetřeny podněty JUDr. W. týkající se protiprávního užívání určitých pozemků. Z odpovědi žalovaného k bodům 5 a 6 žádosti o informace plyne, že žalovaný podal informaci o nemožnosti přešetření stížnosti dle správního řádu, nikoliv o závěrech takového přešetření. Žalobce tak na žalobě setrval.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem vyjádřili souhlas.
6. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. Z práve uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.
8. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 15. 2. 2019 podal žalovanému žádost o informace dle InfZ (žalovanému byla elektronicky doručena téhož dne a zaevidována pod JID 31279/2019), ve které požádal o sdělení informace ohledně vyřízení žádosti dle § 175 odst. 7 správního řádu o přešetření způsobu vyřízení stížnosti ze dne 18. 10. 2016 podané JUDr. J. W. na stavební úřadu Vejprty tak, jak jsou uvedeny v žalobě a nastíněny výše (žádost obsahovala celkem šest otázek). Žalovaný následně výzvou ze dne 27. 2. 2019 vyzval žalobce k upřesnění žádosti o informace s tím, že žádost je formulována obecně, když žalovaný řeší značné množství podání žalobce či JUDr. J. W. s tím, že nelze zjistit, k jakému podání se žádost o informace váže, není tak dle žalovaného zřejmé, jaká konkrétní informace je požadována. Žalobce tak byl dle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ vyzván k upřesnění žádosti o informace ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy. Žalobce pak v dané lhůtě upřesnil svou žádost o informace tak, že žádost se týká všech žádostí o přešetření způsobu vyřízení stížnosti ze dne 18. 10. 2016 bez ohledu na to, kdy byly podány.
9. Žalovaný sdělením ze dne 13. 3. 2019, č. j. KUUK/35745/2019/UPS-5, zaslaným právnímu zástupci žalobce, poskytl požadované informace, když uvedl k bodu 1 žádosti o informace, že žalovaný vyřídil podání JUDr. J. W. ze dne 22. 2. 2017 včetně jeho dalších doplnění, a to sdělením č. j. P-82/UPS/2017-3 ze dne 19. 10. 2017, které také žalobci zaslal a připojil v příloze, s tím, že podání ze dne 22. 2. 2017 je právě žádostí o prošetření způsobu vyřízení jeho podání ze 18. 10. 2016 (tj. stížnosti uvedené v bodu 1 žádosti o informace – pozn. soudu). Toto sdělení v příloze ze dne 19. 10. 2017 je pak sdělením žalovaného JUDr. J. W., které je souhrnnou odpovědí na několik různých podání JUDr. J. W. žalovanému, resp. stavebnímu úřadu Vejprty. Dle obsahu tohoto čtyřstránkového sdělení pak žalovaný, mimo jiné, v tomto sdělení reaguje na podání JUDr. J. W. ze dne 22. 2. 2017, označené jako „Žádost o přešetření způsobu vyřízení stížnosti ze dne 18. 10. 2016“, podané původně stavebnímu úřadu Vejprty, který je předložil žalovanému jako svému nadřízenému správnímu orgánu. Ze sdělení dále plyne, že žalovaný v tomto sdělení rekapituluje jednotlivá podání stavebnímu úřadu Vejprty, doručená tomuto úřadu v roce 2016 a 2017, a dále rekapituluje postup stavebního úřadu ve věci „Pila Kovářská“. Dále žalovaný rekapituluje ve sdělení další podání JUDr. J. W., kterými žádal o jiná přešetření postupu stavebního úřadu Vejprty, s tím, že žalovaný převzal spisovou složku věci spolu se stížností JUDr. J. W. z 22. 2. 2017 a dne 22. 6. 2017 celou spisovou dokumentaci přijal a zaevidoval pod č. j. P-82/UPS/2017. Ze sdělení plyne, že žalovaný obdržel ještě další podání a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

doplnění podání JUDr. J. W. a další související a obsáhlou dokumentaci, kterou JUDr. J. W. zaslal stavebnímu úřadu Vejprty, a to včetně jiného podání ze dne 22. 2. 2017, označeného jako „Pila Kovářská – provoz pilařského závodu od 21. 12. 2015 do 19. 2. 2017“. Ve sdělení žalovaný výslovně uvedl, že s ohledem na skutečnost, že „veškerá zde uvedená korespondence, zasláná stavebnímu úřadu nebo KÚ UK, UPS, spolu nedílně souvisí“, „sdružil KÚ UK, UPS veškeré písemnosti za účelem jejich konečného vyřízení pod jednu spisovou složku, označenou č. j. P-82/UPS/2017.“ Dále je ve sdělení uvedeno, že „po prostudování obsahu veškerých písemností...UPS sděluje“, jak podání vyřídil s tím, že stížnost ve věci považuje za nedůvodnou a opatření proti nečinnosti stavebního úřadu Vejprty vydávat nebude s tím, že tyto závěry podrobně odůvodnil. Dále žalovaný uvedl, že „zkoumání dané věci považuje již za konečné“.

10. Žalovaný sdělením ze dne 13. 3. 2019 dále k bodu 2 žádosti o informace uvedl, že stížnost byla vyřizována pod č. j. P-82/UPS/2017/3, sp. zn. P-82/UPS/2017. K bodu 3 žádosti o informace žalovaný uvedl, že v dané věci byla určena oprávněnou úřední osobou J. S. K bodu 4 žádosti o informace žalovaný uvedl, že spisová složka stavebního úřadu Vejprty pod sp. zn. MU-VEJ/625/2017/Sú-Še, vedená ve věci žádosti o přezkum způsobu vyřízení stížnosti ze dne 18. 10. 2016 k č. j. 3457/2016, podané u stavebního úřadu dne 22. 2. 2017, byla žalovanému předána dne 22. 6. 2017. K bodu 5 žádosti o informace žalovaný uvedl shodně jako ve sdělení č. j. P-82/UPS/2017-3 ze dne 19. 10. 2017, že prošetření dostatečnosti šetření, které stavební úřad provedl na základě nesčetných podání JUDr. W., týkajících se údajně nepovoleného užívání pozemků, není v současné době možné (pozn. soudu – žalovaný zde citoval z posledního odstavce sdělení žalovaného ze dne 19. 10. 2017 s tím, v tomto sdělení dále doplnil, že zkoumání dané věci považuje již za konečné). K bodu 6 žádosti o informace žalovaný uvedl pouze „viz bod 5“. K bodu 7 žádosti o informace žalovaný uvedl, že žádná opatření v souvislosti s vyřízením žádosti nepřijal (pozn. soudu – toto plyne i ze sdělení ze dne 19. 10. 2017, když četné podněty uvedené ve sdělení posoudil jako nedůvodné).
11. Žalobce následně podal dne 15. 3. 2019 stížnost na postup žalovaného při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, ve které uvedl, že sdělení žalovaného ze dne 13. 3. 2019 vyžádané informace k bodům 5 a 6 neobsahuje. Stížnost byla doručena nadřízenému orgánu dne 11. 3. 2019.
12. Z rozhodnutí nadřízeného orgánu, tj. Ministerstva pro místní rozvoj, ze dne 11. 4. 2019, č. j. MMR-20623/2019-83/1075, doručeného právnímu zástupci žalobce dne 12. 4. 2019 (13,07 h, pozn. soudu – žaloba byla podána v této věci dne 12. 4. 2019 v 10,23 h) plyne, že o této stížnosti rozhodl tak, že postup žalovaného při vyřizování stížnosti potvrdil dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ. V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že žalovaný poskytl žalobci k jednotlivým bodům žádosti o informace pod č. 1 až 7 informace, které se týkaly sdělení požadovaných v bodech 1 až 7 žádosti o informace s tím, že v bodu 1 sdělení žalovaného žalovaný odkázal na předchozí sdělení žalovaného ze dne 19. 10. 2017, které bylo v příloze také připojeno a žalobci zasláno. Dle Ministerstva pro místní rozvoj tak byla žádost i informace vyřízena a sdělení ze dne 19. 10. 2017 je nepochybně sdělením, které se týkalo žádosti JUDr. W. ze dne 22. 2. 2017 o přešetření vyřízení stížnosti ze dne 18. 10. 2016. Žadatel tak požadované informace obdržel, a to i s ohledem na doplnění žádosti o informace, v zákonné lhůtě s tím, že nadřízený orgán v rámci vyřizování stížnosti dle InfZ je oprávněn přezkoumávat pouze postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace, nikoliv postup žalovaného v jiné věci, kde JUDr. J. W. vyjádřil nespokojenost s vyřízením své stížnosti z roku 2016. Z odůvodnění dále plyne, že na tom závěru, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

informace byla žalobci poskytnuta, nemění nic to, že s jejím obsahem žadatel nesouhlasí. Odpověď na body 5 a 6 žádosti se dle Ministerstva pro místní rozvoj obsahově shodovala a odkazovala na předchozí závěry žalovaného dle sdělení ze dne 19. 10. 2017, které bylo žalobci poskytnuto. Proto Ministerstvo pro místní rozvoj postup žalovaného jako správný potvrdilo.

13. Soud se nejprve zabýval otázkou pasivní legitimace a tím, zda je žaloba proti nečinnosti správního orgánu použitelným prostředkem ochrany v dané věci. Soud vycházel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že *potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.* Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že jednotlivec se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci. Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl. Dle soudu tyto závěry platí tím spíše za situace, kdy žalobce jako oprávněná osoba využije prostředky ochrany proti nečinnosti, i když je s vyřízením těchto prostředků neúspěšná, přesto nedojde dle žalobce k rozhodnutí o věci samé, resp. úplnému vyřízení žádosti o informace.
14. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 4 Ans 4/2009-86, www.nssoud.cz, platí, že *pokud povinný subjekt neposkytl požadovanou informaci ani nerozhodl o odmítnutí žádosti podle § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a žalobce podal proti postupu povinného subjektu stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) citovaného zákona, na niž nebylo povinným subjektem, resp. nadřízeným orgánem nijak reagováno, žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis stanoví k jeho ochraně, a žaloba na ochranu proti nečinnosti povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací je přípustná.* Dle odborné literatury dále platí, že *je-li povinný subjekt nečinný i po rozhodnutí o stížnosti, nelze s ohledem na § 20 odst. 4 postup „opakovat“ tím, že by se žadatel domáhal ochrany před nečinností podle § 80 SpŘ* (FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 1099).
15. Z výše uvedeného plyne, že žalobce vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti žalovaného, jímž byla stížnost dle InfZ, avšak její užití nevedlo dle žalobce k vyřízení žádosti, neboť žalovaný žádost o informace dle žaloby zcela nevyřídil. V takovém případě má žalobce možnost obrátit se na soud se žalobou proti nečinnosti přímo povinného subjektu, žalovaného, aby mu bylo uloženo o celé žádosti rozhodnout, což žalobce učinil. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu posouzení žaloby.
16. Soud v dané věci nejprve musí vymezit předmět přezkumu a stěžejní právní otázku. Předmětem přezkumu v této věci je to, zda žalovaný měl, resp. má povinnost vyřídit zcela žádost žalobce o informace ze dne 15. 2. 2019, resp. zda žalovaný je nadále při vyřízení žádosti o informace nečinný, když žádost o informace dle žalobce zcela nevyřídil, a to přesto, že žalovaný namítá, že o žádosti o informace již rozhodl tak, že žalobci poskytl sdělení ze dne 13. 3. 2019 včetně přílohy.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

17. Podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že *požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.*
18. Podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ povinný subjekt posoudí žádost, a nerozhodne-li podle § 15, *poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.*
19. Podle § 15 odst. 1 InfZ, *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*
20. Podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.
21. Podle § 16a odst. 3 písm. b) InfZ stížnost se podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 InfZ.
22. Podle § 175 odst. 7 platí, že má-li stěžovatel za to, že stížnost, kterou podal u příslušného správního orgánu, nebyla řádně vyřízena, může požádat nadřízený správní orgán, aby přeshetřil způsob vyřízení stížnosti.
23. Z uvedených ustanovení InfZ mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží s tím, že se nevztahuje k jeho působnosti [§ 14 odst. 5 písm. c) InfZ], případně z jiného důvodu, nebo žádosti vyhoví, tedy poskytne požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítne [§ 15 odst. 1 InfZ], případně může o jednotlivých částech žádosti rozhodnout různými z těchto způsobů, případně poskytnou informaci částečně a o zbytku žádosti vydat rozhodnutí o odmítnutí.
24. Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle InfZ musí být vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručenou žádostí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 8 A 106/2016–40; ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016–390, www.nssoud.cz).
25. Ke shodným závěrům dospěla i odborná literatura (Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2017, komentář k § 14 odst. 5 InfZ), která uvádí, že: „[N]edojde-li k odložení žádosti pro nedostatek působnosti povinného subjektu (nebo pro nedoplnění žádosti), ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 (z některého z důvodů ochrany informací podle § 7 až 11, event. jiného zákona, resp. pro faktický důvod neexistující informace, resp. pro neupřesnění žádosti), musí být informace poskytnuta ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [či upřesnění žádosti, i když v tomto případě tak § 14 odst. 5 písm. d) nestanoví výslovně, zjevně opomenutím zákonodárce];...“
26. Povinným subjektem jednat ve věci předmětné žádosti o informace dle InfZ tedy byl a je žalovaný, u kterého byla podána i stížnost proti jeho postupu dle § 16a odst. 1 InfZ, když žádost o informace dle žaloby se týkala přeshetření způsobu vyřízení stížnosti věci stavby „Pila Kovářská“, kde žalovaný vystupoval jako nadřízený správní orgán ve věci zkušebního provozu stavby „Pila Kovářská“ s tím, že žádost o informace se také k dokumentaci,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kterou měl žalovaný v době žádosti o informace k dispozici, ke stavbě „Pila Kovářská“ vztahuje.

27. Soud konstatuje, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný, je otázkou důvodnosti žaloby, tedy součástí rozhodnutí ve věci samé. Zjistí-li tedy správní soud, že správní orgán není nečinný, žalobu zamítne, nikoliv odmítne (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164).
28. Soud konstatuje, že se neztotožnil s argumentací žalobce, že o žádosti o informace žalovaný zcela nerozhodl a je tak s vyřízením žádosti o informace nečinný, když předmět žádosti nevyčerpal, jak soud rozvede níže.
29. Soud konstatuje, že povinným subjektem jednat ve věci předmětné žádosti o informace byl žalovaný [§ 2 odst. 1 InfZ], ostatně nedostatek své působnosti k vyřízení žádosti o informace žalovaný ani nenamítal. Žalovaný byl povinen žádost o informaci vyřídit ve lhůtě 15 dnů od podání žádosti, tj. do 14. 3. 2019, což však učinil. Pokud žalobce podal následně stížnost dle InfZ na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. a) InfZ, byl žalovaný povinen ji předložit nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu došla (§ 16a odst. 5 InfZ, tj. do 22. 3. 2019, což však učinil až dne 28. 3. 2019 s tím, že stížnost dle InfZ byla nadřízenému orgánu doručena až dne 29. 3. 2019), pokud jí sám nevyhoví, s tím, že nadřízený orgán o stížnosti dle InfZ rozhodně do 15 dnů poté, co mu byla stížnost předložena (§ 16a odst. 8 InfZ, nadřízený správní orgán rozhodl dne 11. 4. 2019).
30. Pokud žalobce namítal, že sdělením ze dne 13. 3. 2019 žalovaný žádost o informace nevyřídil, když žalovaný předmět žádosti o informace plně nevyčerpal, protože obsahovalo informace jen k bodům 1, 2, 3 a 7 s tím, že informace k bodu 4 je neúplná a k bodům 5 a 6 vyžádané informace neobsahuje, soud uvádí, že tuto námitku žalobce neshledal důvodnou. Žalovaný totiž poskytl žalobci informace ke všem otázkám, když mu poskytl odpověď i na otázku pod bodem 4 žádosti o informace, tj. informaci, o kterou žalobce požádal, když uvedl, že spisová složka byla žalovanému předána dne 22. 6. 2017. S ohledem na skutečnost, že žalovaný v odpovědi na tento bod zmiňuje, že obdržel celou spisovou složku ve věci žádosti o přezkum způsobu vyřízení stížnosti ze dne 18. 10. 2016, je zřejmé, že tohoto dne, tj. 22. 6. 2017, mu byla spisová složka doručena, tj. z povahy věci i včetně žádosti o přezkum, která je součástí takové spisové složky. Takový závěr je naprosto zřejmý a logický, byť je vyjádřen jinými slovy, než jaká použil žalobce ve své žádosti i informace. Pokud žalobce uváděl, že žalovaný mohl případně další žádost obdržet po tomto datu, k tomu soud uvádí, že jiné stížnosti JUDr. J. W. nebyly předmětem žádosti o informace a dále především to, že ze spisu neplyne existence jiné žádosti o přezkum vztahující se ke stížnosti ze dne 18. 10. 2016 výše uvedené, jedná se tak o zcela neodůvodněnou a nepodloženou domněnku žalobce. Jiná podání JUDr. J. W. ve věci stavebního řízení „Pila Kovářská“ či jejich doplnění přehledně uvádí sdělení žalovaného ze dne 19. 10. 2017. Bod 4 žádosti o informace tak byl žalovaným řádně a zcela vyřízen a informace byla žalobci poskytnuta.
31. Pokud žalobce dále namítal, že sdělení žalovaného ze dne 13. 3. 2019 neobsahuje vyžádané informace k bodům 5 a 6 žádosti o informace, k tomu soud uvádí, že ani v této části není žaloba důvodná. Ve sdělení k bodu 5 žádosti o informace žalovaný poskytl informace tak, že citoval závěry sdělení č. j. P-82/UPS/2017-3 ze dne 19. 10. 2017, že zpětné prošetření dostatečnosti šetření, které stavební úřad provedl na základě nesčetných podání JUDr. W., týkajících se údajně nepovoleného užívání pozemků, není v současné době možné, a uvedl Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

také v odpovědi datum a spisovou značku tohoto sdělení. Spojením této odpovědi s přílohou odpovědi, tj. sdělením žalovaného ze dne 19. 10. 2017, tak byla žádost o informace i v tomto bodě vyřízena, když z odpovědi je zřejmé, k jakým závěrům žalovaný došel jak ohledně formálních otázek postupu podřízeného správního orgánu při vyřizování stížnosti, tak otázek obsahových, tj. podstaty a důvodnosti stížnosti. Z poskytnuté odpovědi k bodu 5 a přílohy odpovědi na žádost o informace totiž plyne, že žalovaný veškeré zde uvedené písemnosti, resp. písemnosti JUDr. J. W. (tedy včetně stížnosti ze dne 18. 10. 2016, která je ve sdělení z 19. 10. 2017 zmíněna na straně 1 a 2 tohoto sdělení), posoudil jako nedůvodné a neshledal důvod k opatřením proti nečinnosti vůči stavebnímu úřadu Vejprty. Stejně závěry pak platí k odpovědi na bod 6 žádosti o informace, který se od předchozí otázky liší svým zaměřením na podstatu a důvodnost stížnosti, resp. jak byla žalovaným tato otázka posouzena, týká se však shodné věci dle bodu 1 žádosti o informace. K bodu 6 žádosti o informace žalovaný uvedl pouze „viz bod 5“, je tak zřejmé, že plně odkázal na informaci podrobně poskytnutou v bodě 5 odpovědi na žádost o informaci. I takový odkaz je tak nutné považovat za poskytnutou informaci, když odpověď na tuto otázku plyne z odpovědi na otázku dle bodu 5 a má stejné závěry, tedy má přímou souvislost s otázkou pod bodem 1 žádosti o informace. Navíc, ze sdělení žalovaného ze dne 19. 10. 2017 plyne i to, jak byly vyřízeny další podání či jiné žádosti o prošetření JUDr. J. W. ve věci „Pila Kovářská“ (navazující na stížnost z 18. 10. 2016, tj. např. jiná žádost o prošetření také ze dne 22. 2. 2017, jak plyne z obsahu sdělení z 19. 10. 2017), tj. žalovaný poskytl informaci i v souladu s doplněním žádosti o informace. Pokud žalovaný část informací, pokud jde o otázky pod bodem 5 a 6 žádosti o informace, poskytl tak, že žalobci zaslal i sdělení ze dne 19. 10. 2017, poskytl je tak v plném rozsahu a řádně, bez logických rozporů. Bylo by přílišným formalismem požadovat pak po žalovaném, aby v odpovědi na žádost podrobně a obsáhle přejímal závěry sdělení ze dne 19. 10. 2017 za situace, kdy toto sdělení jako přílohu odpovědi žalobci zaslal a v odpovědi na něj přímo odkázal. To platí tím spíše za situace, kdy ze spisového materiálu plyne, že v předmětné věci v rámci přezkumu žalovaný vůči stavebnímu úřadu Vejprty neshledal žádnou stížnost důvodnou, ani neshledal důvod k opatření proti nečinnosti. Žalobce tak žalobou ve skutečnosti polemizuje se správností závěrů žalovaného dle sdělení z 19. 10. 2017, resp. činností žalovaného jako nadřízeného správního orgánu stavebního úřadu Vejprty. Nesouhlas žalobce s obsahem takového sdělení či činností žalovaného však nelze řešit prostřednictvím institutů InfZ, resp. ani stížnosti dle InfZ. Ostatně, shodné závěry dovodilo i Ministerstvo pro místní rozvoj, jak je výše uvedeno. Závěry přešetření dle žádosti o informace tak plynou z odpovědi na žádost a její přílohy, a informace o nemožnosti prověření dostatečnosti šetření podání žalovaného je tak i informací o celkových závěrech prošetření podání JUDr. W. Otázky podstaty a důvodnosti stížnosti JUDr. J. W. a otázky ohledně posouzení formálních otázek postupu podřízeného správního orgánu a dále podstaty a důvodnosti stížnosti dle žádosti o informace tak žalovaný zodpověděl poskytnutím sdělení ze dne 13. 3. 2019 včetně jeho přílohy, tj. sdělení ze dne 19. 10. 2017, a odpověď tak žalobci poskytl, tj. poskytl odpověď o závěrech prošetření ve smyslu otázek dle bodu 5 a 6 žádosti o informace. Žalovaný tak k datu vydání tohoto rozhodnutí není nečinný, když žádost žalobce o informace vyřídil a informace žalobci poskytl v dostačující míře. Námitky žalobce jsou tak tímto směrem zcela nedůvodné.

32. Žalovaný tak žádost o informace správně vyřídil tím, že informace v dodatečném rozsahu (tj. úplně) žalobci poskytl, a to dne sdělením ze dne 13. 3. 2019, doručeným žalobci téhož dne, tedy před podáním žaloby v této věci, a důvodnost tohoto postupu žalovaného byla Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

potvrzena, byť dodatečně, i výše uvedeným rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj. Žádost o informace tak byla žalovaným dle soudu řádně a zcela vyřízena, a žalovaný tak není s vyřízením žádosti o informace nečinný. Žaloba tak nebyla podána důvodně.

33. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že u žalovaného neshledal ke dni podání žaloby ani ke dni vydání tohoto rozsudku nečinnost ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s., a tudíž předmětnou žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou a výrokem I. rozsudku ji podle ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
34. Současně soud v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 28. ledna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.